

4. AVRUPA SOSYAL FORUMU'NDAN İZLENİMLER

Hüseyin YEŞİL- Türkiye Sosyal Forumu Sözcüsü

İki 2002'de Floransa'da, ikincisi 2003'de Paris'te, üçüncüsü 2004'te Londra'da yapılan Avrupa Sosyal Forum'unun dördüncüsü 4-7 Mayıs 2006'da Atina'da gerçekleştirildi.

Forum'a Avrupa, Ortadoğu ve dünyanın diğer ülkelerinden 30 bin kişi katıldı. Türkiye 1000'e yakın kişinin katılımıyla, forumda Yunanistan delegasyonundan sonra ikinci sırayı aldı. Bu sonuç, Türkiye Sosyal Forum'unun başarısı olarak değerlendirilmelidir.

Forum 3 Mayıs 2006'da Atina'nın eski havaalanında "Toplumsal Hareketlerin Buluşması" ile başladı. Akşam Atina'da yapılan müzik şöleni ile devam etti.

4 Mayıs'ta başlayan seminer ve atölye çalışmaları 6 Mayıs öğleden sonraya kadar sürdü. Forum kapsamında 6 Mayıs Cumartesi günü saat 14.00'de başlayan miting, saat 19.00'da Parlamento önündeki Anayasa Meydanı'nda sona erdi. Mitinge yaklaşık 20 bin kişi katıldı. Mitingde Türkiye'den katılan emek ve meslek örgütleri adına KESK Genel Başkanı İsmail Hakkı Tombul kısa bir konuşma yaptı. Forum 7 Mayıs'ta yaklaşık 2 bin kişinin katıldığı Toplumsal Hareketlerin Buluşması ile sona erdi. Ayrıca bu buluşmada yapılan değerlendirmeler sonucunda bir sonuç bildirgesi yayınlandı.

Toplam 210 seminerin yapıldığı forumda 50'ye yakın seminerde Türkiye'den konuşmacılar yer aldı. Seminer sayısı ve 50'ye yakın seminerde Türkiye'den konuşmacı bulunması yapılan hazırlık toplantılarında kotarılmıştı.

Türkiye Sosyal Forumu, 4. Avrupa Sosyal Forumu'na çok ciddi bir hazırlık sonucunda bu başarıyı elde etti. Eksik olan bir yan vardı ki, bu da Türkçe tercüman sayısının az olması idi. Çok sayıda seminerde Türkçe çeviri yapılabacağı belirtilmiş olmasına rağmen bazı seminerlerde bu sağlanamadı.

Forum çerçevesinde, "Başka Bir Dünya", "Başka Bir Avrupa" için Neo-liberalizme, savaşa, ırkçılığa, her türlü ayrımcılığa, çevrenin yok edilmesine karşı çeşitli seminerler yapılırken, dışarıda rengarenk standları dolaşmak, o havayı solumak Türkiye'den giden forumcular için önemliydi diye düşünüyorum. Bu kadar çok farklılığı bir arada görmek ve bu farklı duran insanların birbirlerine karşı hoşgörülerini de izlemek insana ayrı bir keyif vermektedir. Türkiye'deki muhaliflerin, solcuların buna ihtiyacı olduğunu düşünüyorum. Örneğin TMMOB ve KESK foruma çok sayıda temsilcisi ile katılmıştır. TMMOB kendi uzmanlık alanlarından "Tarım, GDO (genetiği değiştirilmiş organizmalar), Kentleşme, Kalkınma, İklim Değişikliği ve Nükleer Enerji Santralleri" başlıkları ile seminerler düzenledi. KESK de aynı şekilde kendi alanında yaklaşık 11 seminer gerçekleştirdi. Türkiye'den katılan diğer siyasi parti, oluşum ve kurumlar da benzer çalışmalara katıldılar. Forumu katılıp Türkiye'ye dönen en katılımcıların ufuklarının daha da açıldığını düşünüyorum.

7 Mayıs'ta yapılan Toplumsal Hareketler Buluşması'nın ardından yayınlanan sonuç bildirgesinde tespitler yapılarak, bazı eylemlilik önerileri kararlaştırıldı. Bu öneriler kapsamında "7 Ekim

Atina'da Mayıs ayında gerçekleştirilen Avrupa Sosyal Forumu'na 1000 kişiye yakın katılım sağlayan Türkiye, Yunanistan ile birlikte Forum'a en yoğun ilgi gösteren ülke oldu. Toplam 210 seminerin gerçekleştirildiği Forum kapsamındaki 50 seminerde Türkiye'den konuşmacılar yer aldı.

2006'nın göçmen ve mülteci sorunları ile ilgili Avrupa ve Afrika çapında eylem günü olarak ilan edilmesi, kamu hizmetlerinin dağıtılması ve taşeron-

laştırılmasına karşı ve sosyal haklar için eylemlilikler düzenlenmesi, Ocak 2007'de Nayrob'de yapılacak Dünya Sosyal Forumu'na katılım" yer aldı.

Başka Bir Enerji Mümkün

Avrupa Sosyal Forumu'nda "Dünya Genelinde Nükleer Felaketler, etkileri ve unutulmuş insanlar...Başka Bir Enerji Mümkün" konulu oturumda bildiri sunan TMMOB Enerji Komisyonu Başkanı Cengiz Göltaş, insanı ve doğayı tehdit eden nükleer santral kurma girişimlerine karşı her yerde seslerin yükseltilmesi çağrısını yaptı. Göltaş sunumunda, "Nükleer santraller ile elektrik enerjisi üretmek zorunda değiliz, enerjide çözüm doğayı kirliletmeyen üretim teknolojileridir" vurgusunu yaptı.

Cengiz Göltaş, sunumuna, "Eşitlik ve özgürlüğün egemen olduğu başka bir dünyanın yaratılmasında, herkesin sosyal bir hak olarak ihtiyacını karşılayabileceği adil bir enerji paylaşımı için kapitalizme karşı enternasyonalist bir dayanışma ile mücadele etmek" üzere Atina'da buluşan katılımcıları TMMOB Elektrik Mühendisleri Odası adına selamlayarak başladı. Göltaş, "21. yüzyılın yeni barbarları dünyanın tüm enerji kaynaklarını karlarını arttırmak uğruna talan ederken, 'Hayır, başka bir yaşam var' diyerek bu emperyalist savaş ve sömürü düzenine direnenlere binlerce selam olsun" dedi.

Dünyanın ve bölgemizin, küresel sermaye ve çok uluslu şirketler tarafından yeniden yapılandırılmasında enerjinin oturduğu başat konuma dikkat çeken Göltaş, şöyle konuştu:

"Emperyalistler arası pazar paylaşım savaşının ve enerji koridorlarının kontrolü amacıyla askeri müdahaleler ve saldırılar gerçekleştirilmektedir. Tüm dünyanın, her türlü kısıtlamadan ve toplumsal engellerden uzak, tek bir pazar

halinde yeniden örgütlenmesi süreci, aynı zamanda her türlü yanlış bilgilendirmenin ve yönlendirmenin işletildiği bir süreçtir. Bu yıpratıcı süreç, 'serbestleşme' olarak lanse edilip, dinamik bir ekonominin ve modern toplumun olmazsa olmaz koşulu olarak sunulmaktadır. Neoliberal politikalar ve özelleştirme uygulamalarıyla halkların kandırılmış olduğu kanıtlarıyla ortada dururken, bugün işsiz kalan nükleer lobilerin yeni pazar arayışlarında gözlerini başta Türkiye olmak üzere bölgeye diktikleri görülmektedir. Bu yolla nükleer santral girişimiyle enerjide yeni kandırmacalar devreye sokulmak istenmektedir."

Gelişmiş ülkelerin enerjide bağımlılık oranlarını azaltıp, yeni ve yenilenebilir enerji kaynaklarına yönelirken, işlevini tamamlamış enerji teknolojilerini geri bırakılmış çevre ülkelere aktardıklarını anlatan Göltaş, "Nükleer enerji santralleri de bunlardan biridir" dedi. Türkiye'ye nükleer enerji santrallerinin siyasal bir tercih olarak dayatıldığını söyleyen Göltaş, nükleer santrallere ilişkin sorunsuz ve güvenli olduğuna yönelik bakış açısının 1986 Çernobil faciasıyla bir yanılsama olduğunun ortaya çıktığını anımsattı. Nükleer teknolojiye bugün insanlığın kurtulma mücadelesi verdiğini belirten Göltaş, nükleer atıkların saklanması için dünyanın hiçbir bölgesinde lisanslı

Avrupa Sosyal Forumu'nda sunum yapan TMMOB Enerji Komisyonu Başkanı Cengiz Göltaş, Türkiye'ye nükleer enerji santrallerinin siyasal bir tercih olarak dayatıldığını belirterek, "Nükleer santraller ile elektrik enerjisi üretmek zorunda değiliz, enerjide çözüm doğayı kirliletmeyen üretim teknolojileridir" dedi.

son depolama alanı bulunmadığının altını çizerek, “Bu atıkların getireceği milyarlarca dolarlık ek maliyetler, nükleer taraftarlarınca hiç dile getirilmemektedir” dedi. Yakıt olarak kullanılan nükleer çubukların kullanım ömrü dolduktan sonra da binlerce yıl radyoaktif kalmaya devam ettiğini kaydeden Göltaş, nükleer santraller konusunda risklerin diğer boyutunu oluşturan kazalara ilişkin olarak da şu verileri ortaya koydu:

- Nükleer santral yandaşlarının öne sürdükleri gibi dünyada yalnızca 3 önemli nükleer santral kazası yaşanmadı. En büyükleri olan 1957 Windscale (İngiltere), 1979 Three Mile Island (ABD) ve 1986 Çernobil (SCCB) felaketi dışında, her an Çernobil felaketine dönüşebilecek büyüklükte yüzlerce kaza yaşandı.
- Sadece ABD’de, bugüne kadar Nükleer Denetleme Komisyonu’nun (NRC) kayıtlarına göre, felakete yol açabilecek derecede 169 kaza olmuştur. Japonya’da 1992 yılında tam 20 tane önemli kaza rapor edilmiştir. 1992 yılında Rusya, uluslar arası kuruluşlara 205 kaza rapor etmek zorunda kalmıştır. İngiltere’de ise gizlenen ve sonra ortaya çıkarılan 17 ciddi nükleer kaza yaşanmıştır.

Cengiz Göltaş, Türkiye’de ilk olarak 1970’li yılların başında gündeme ge-

len nükleer santral konusunda 1976 yılında Mersin Akkuyu bölgesi için yer lisans onayı alındığını, 1995 yılında başlatılan ikinci girişimin de Japonya’da Takaimura radyasyon kazasının ardından toplumda artan muhalefete rafa kalktığını anlattı. “Geldiğimiz noktada, AKP Hükümeti’nin de geleceğimizi tehdit eden bu büyük yanlışta yönelendiği görülmektedir” diyen Göltaş, Türkiye’nin nükleer santrallere ihtiyacı olmadığını, iddia edilen 4 argümana yönelik verdiği yanıtlarla ortaya koydu. “2020 yılında ülkemizde enerji ihtiyacının, tüm öz kaynaklarımızı kullansak dahi ihtiyaç karşılanamayacaktır” görüşünün doğru olmadığını, bakanlığın 1980’lerden itibaren yaptığı talep tahminlerinin hiçbirisinin tutmadığını kaydeden Göltaş, EMO’nun tahminlerine göre ülke öz kaynaklarının doğru ve planlı kullanılması durumunda 2030 yılında dahi elektrik enerjisi talebinin karşılanabilir olduğunu bildirdi. Göltaş, Türkiye’nin öz kaynaklar açısından potansiyelinin 482-569 milyar kilovat saat olduğunu belirtti.

	2005	2010	2015	2020
Enerji Bakanlığı Talep tahminleri (milyar kwh)	197	294	432	570
EMO Talep Tahminleri (milyar kwh)	171	224	275	310

TMMOB Enerji Komisyonu Başkanı, nükleer santrallerin dışa bağımlılığa çözüm olarak sunulmasına ise “Bu argümanın kendisi teslimiyetçiliğin itirafıdır. Evet doğalgaza bağımlılık azaltılmalıdır. Ancak Türkiye’nin yerli kaynaklarının 3’te 1’i değerlendirilmemişken, neden pahalı, tehlikeli bir teknoloji çözüm olarak sunulmaktadır?” diye tepki gösterdi. Göltaş, yalnızca ülkemizde yüzde 20’leri bulan kayıp-kaçak oranının, yapılacak planlı yatırımlarla çok ekonomik bir şekilde çözülebileceken, AKP Hükümeti’nin nükleer santral kurma girişimiyle enerji alanındaki sorunları derinleştirdiğini söyledi. Nükleer santral ile teknolojiye sahip olunacağı iddiasına ise Göltaş, şu yanıtı verdi:

“Tüm mühendisliği ve teknik detaylarını yurtdışından almak durumunda kalacağımız, deyim yerindeyse göbekten ulus aşırı tekellere bağımlı olacağımız bir proje ile teknoloji sahipliği mümkün değildir. Dahası “Ulusal İnnovasyon ve ARGE” politikamız olmadan, teknoloji sahipliği bir hayaldir. Ayrıca, bu ifadeden kast edilen nükleer silahlara sahip olmaksızın, hem bunun için nükleer enerji santraline ihtiyaç yoktur, hem de tüm insanlık adına telafi edilemez zararlar doğuracak bir silahlanma ve felaket yoluna

DÜNYA NÜKLEER ENERJİ SANTRALLERİNDEN VAZGEÇİYOR

- Kanada ve Amerikada 1978, Almanya’da 1982 yılından bu yana nükleer santral siparişi yok.
- Fransa 1997 yılından itibaren 2010 yılına kadar nükleer programını askıya aldı
- Avusturya yapımı 1978 yılında biten Zwentendorf Nükleer santralini referandum sonucu hiç çalıştırmadan kapattı
- Filipinler’de Batan Nükleer santrali yapılan binlerce mühendislik hatası ve güvenlik nedeniyle işletmeye alınmadı
- Brezilya yapımı bitmekte olan ikinci santralinden ve 1.1 milyar dolar harcadığı üçüncü nükleer santralinden vazgeçti
- İsveç, 1980 yılında yapılan referandum sonucunda 2010 yılında elektriğin yüzde 46’sını elde ettiği tüm nükleer santrallerini kapatma kararı aldı
- İtalya kasım 1987’de yapılan referandum sonucu nükleer enerji santrallerinden vazgeçti ve yüzde 70 bitmiş olan Montalto di Castro dahil 4 nükleer santralini kapattı
- Almanya 1991’de bitirilen SNR-300 Kalkar santralini ve Hanau MOX tesisini hiç işletmeden kapattı
- İspanya 1984 yılında yüzde 92’si bitirilen Lemoniz 1-2 ve Valdecaballeros 1-2 santrallerini kapattı
- ABD 1984 yılında bitmiş olan Shoreham santralini işletmeye almadan kapattı
- Danimarka, Yunanistan, İrlanda, Lüksemburg, Avusturya ve Portekiz enerji üretimleri için nükleer teknolojiyi kullanmıyorlar

“ülkemizi sokmaya kimsenin hakkı yoktur.”

Nükleer teknolojinin kurulum, üretim-ışletim ve güvenlik maliyetlerinin çok yüksek olduğunu, 35-40 yıllık ekonomik ömürleri süresinde sıkça arıza yaptıklarını ve ortalama 15-25 yılı bulan kurulum süreleri dikkate alındığında acil bir enerji ihtiyacına çözüm olmadığını anlatan Göлтаş, şöyle konuştu:

“ABD ve AB ülkeleri, atıklar için muazzam paralar harcamakta veya ah-laksızca başta Hindistan olmak üzere az gelişmiş ülkeleri nükleer çöplük olarak kullanmaktadır. Türkiye de bu ülkelerden biridir. Bütün bunlara ek olarak Türkiye gibi deprem kuşağında olan, ‘güvenlik kültürü’nün yerleşmediği, siyasal iktidarların bilim adamları ve meslek odalarını hiçe sayar politikalar-la günü kurtarmaya çalıştığı bir ülkede nükleer enerji santralleri ekstra tehlike kaynağı olacaktır.”

Göлтаş, talep ve önerilerini de şöyle sıraladı:

“• *Sinoptiki nükleer enerji santrali çalışmalarına derhal son veril-melidir.*

• *Enerji alanındaki ÖZELLEŞTİR-ME politikalarından vazgeçilmeli; merkezi planlama ve kamusal bir anlayışla alan yeniden yapılanma-lıdır. 20 yıldır ihmal edilen ve kade-rine terk edilen kamu kurumlarına yatırım yapılmalı, üretim, iletim ve dağıtımda bozulan merkezi yapı yeniden oluşturulmalıdır.*

• *Türkiye'nin oldukça zengin olduğu rüzgar, güneş, jeotermal, biyokütle, hidrojen gibi yeni ve yenilenebilir enerji kaynaklarına dair araştırma-geliştirme çalış-maları, proje ve yatırımlar için kaynak ayrılmalıdır.*

• *Enerji tasarrufu ve verimliliği alanlarında bilimsel çalışmalarla desteklenen merkezi projeler ge-liştirilmelidir. Yine bu çerçevede elektrik dağıtım şebekelerindeki kayıp-kaçak oranı, yüzde 20'lerden OECD seviyeleri olan ortalama yüz-de 6'lara çekilmelidir.”*

NÜKLEER SANTRAL KAZALARI

- 1952 NRX Chalk River/Kanada Deneme Reaktörü Çekirdek Erimesi, İnfilak.
- 1955 EBR 1, Idaho Faals/ABD Hızlı Üretken Deneme Reak. Kısmi Çekirdek Erimesi.
- 1957 Rock Flats /Colorado/ABD Reaktörde Patlama.
- 1957* Windscale-1/İngiltere Askeri Amaçlı Reaktör Yangın, 1.5*1015 Bg Radyasyon Kaçağı.
- 1958 Urallar bölgesi/SSCB Nükleer Kaza.
- 1958 Vinca/Yugoslavya Deneme Reaktörü. Çekirdeğin Aşırı Isınması. 6 Bilim Adanı Radyasyona Maruz Kaldı, 1'i Öldü.
- 1961 SL 1, Idaho Falls/ABD Askeri Deneme Reak. Patlama. 3 İşçi Öldü.
- 1966 Enrico Fermi /ABD Hızlı Üretken, Deneme Reaktörü. Çekirdek Erimesi.
- 1969 St. Laurent/Fransa 400 MW Gaz Soğutmalı R. Kısmi Çekirdek Erimesi.
- 1972 Wuergassen/Almanya 640 MW Kaynar Sulu Reaktör. Bir Yüksek Basınç Sübapının Çalışmaması, Radyoaktif Buhar Kaçağı. (1050 ton).
- 1975 Tsuruga-1/Japonya 340 MW Kaynar Su Reaktörü. Bir Boru Hattında Sızıntı, 37 İşçi Radyasyona Maruz Kaldı.
- 1975 Leningrad-1/ SSCB 380 MW Basınçlı Su Soğutmalı R. Kısmi Çekirdek Erimesi, 5.5*1016 Bg Radyasyon Sızıntısı.
- 1977 Bohunice A-1/Slovakya 100 MW Gaz Soğutmalı Reaktör. Çekirdeğin Aşırı Isınması 4*1012 Bg Radyasyon Sızıntısı.
- 1978 Brunsbüttel/Almanya 770 MW Kaynar Su Reaktörü. Bir Buhar Hattının Kopması. 1.5*1014 Bg Radyasyon Sızıntısı.
- 1979 Three Miles Island/USA 880 MW Basınçlı Su Reak. Çekirdek Erimesi, 5*1017 Bg Asil Gaz ve 6*1011 Bg Iyot-131 Kaçağı.
- 1981 Tsuruga/Japonya Nükleer Santral Kazası.
- 1983 Ra-2 Buenes Aires Araştırma Reaktörü Kazası.
- 1986 Çernobil 4/Ukrayna 1000 MW Basınçlı Su Soğutmalı Grafit Reak. Güç Patlama, Yangın. Yakıtın % 70'i Dünyaya Yayıldı.
- 1986 Hamm Federal Almanya Nükleer Reaktör Kazası.
- 1987 Trawsfynydd/İngiltere 200 MW Gaz Soğutmalı Reaktör Türbin Bölmesinde Gaz Patlaması.
- 1989 İstanbul Çekmece Araştırma Reaktörü Yangın (1.5 Saatte Söndürüldü.)
- 1989 Vandellos-1/İspanya 480 MW Gaz Soğutmalı Reaktör. Yangın.
- 1991 Mihama-2 Japonya 500 MW Basınçlı Su Reaktörü. Bir Boru Hattının Kopması Radyoaktif Buhar Kaçağı.
- 1992 Sosnowy Bor/Rusya 1000 MW Basınçlı Su Soğutmalı Reaktör Bir Yakıt Elemanı Kanalının Kopması, 1010 Bg Kaçak.
- 1995 Monju Hızlı Üretken Reaktör Kazası/Japonya.
- 1995 Tsuruga/Japonya Soğutma Sisteminden Kaynaklanan Sızıntı.
- 1997 Tsuruga/Japonya Reaktörde Çalışan 35 İşçi Radyasyona Maruz Kaldı.
- 1997 Tokaimura/Japonya 2000 Çelik Varil İçinde Bekletilen Atıklarda Sızıntı Meydana Geldi.
- 1997 Tokyo/Japonya Uranyum Zenginleştirme Laboratuvarında Yangın Çıktı.
- 1997 Tokyo/Japonya Tokyo Elektrik Firmasına Ait Bir Başka Reaktörde Radyasyon Sızıntısı Meydana Geldi.
- 1998 Tokyo/Japonya Reaktör, Soğutma Pompasının Bozulması Sonucunda Kapatıldı.
- 1999 Tokaimura/Japonya Radyasyon Sızıntısı Meydana Geldi. 49 İşçi Yüksek Radyasyona Maruz Kaldı. 310 Bin Kişi Evlerinden Dışarı Çıkarılmadı.
- 1999 Wolsung/G. Kore 22 İşçi Yüksek Radyasyona Maruz Kaldı.

AVRUPA SOSYAL FORUMU SOSYAL HAREKETLER TOPLANTISI SONUÇ BİLDİRGESİ

Bizler, Avrupa çapındaki toplumsal hareketlerden gelen kadınlar ve erkekler, yıllarca süren ortak deneyimin, savaşa, neoliberalizme, emperyalizmin her biçimine, sömürgecilığe, ırkçılığa, ayrımcılık ve sömürüye, ekolojik bir felaketin tüm risklerine karşı mücadelenin ardından Atina'da buluştuk.

Bu yıl çok önemliydi; çünkü Avrupa Anayasası Anlaşması, AB Gümrükleri Direktifi ve Fransa'daki CPE yasası gibi neoliberal projeleri engellemek konusunda pek çok kampanya ve toplumsal mücadele başlarıyla sonuçlandı.

Neoliberalizme muhalif hareketler büyüyor ve yalnızca ulus ötesi şirketlerin, G8'lerin, DTÖ, IMF ve Dünya Bankası'nın gücüyle değil, aynı zamanda devletlerin ve Avrupa Birliği'nin neoliberal politikalarıyla çarpışıyor.

Latin Amerika'da neoliberal saldırıları sarsan önemli siyasi gelişmeler gerçekleşti ve bunların bir kısmında halk hareketleri özelleştirme sürecini tersine çevirmeyi başardı.

Mevcut durum, hem fırsatlarla, hem de önemli tehlikelerle dolu. Savaşa ve Irak işgaline karşı muhalefet ve direniş, İngiltere ve ABD stratejisinin iflas ettiğini ortaya çıkardı. Dünya İran'da yeni bir savaşın kabusu ile karşı karşıya geliyor. AB'nin Filistin Ulusal Yönetimi'nin fonlarını kesmeye ilişkin keyfi kararı kabul edilemez; bu varolan durumu daha da ağırlaştırır

bir karardır. Kürt halkı üzerindeki baskı hala sona ermedi.

Kuzey ve Güney'deki muhafazakar güçler baskı altındaki insanları bölmeyi hedefleyen bir "medeniyetler çatışmasını" körükliyor; bu da en nihayetinde göçmenlerin ve azınlıkların haklarına ve onuruna karşı kabul edilmesi mümkün olmayan bir şiddet, barbarlık ve daha çok saldırı doğuruyor.

AB'nin dünyanın en zengin bölgelerinden biri olmasına karşın, onlarca milyon insan ya kitlesel işsizlik ya da iş gücünün geçicileştirilmesi sebebiyle yoksulluk içinde yaşıyor. AB'nin Avrupa içinde ve dışında rekabeti durmadan genişletme zeminindeki politikaları; istihdam, emekçiler ve refah devleti, kamu hizmetleri, eğitim, sağlık sistemi, vs. karşısında bir darbe oluşturuyor. AB yalnızca geçicileştirmeyi genel hale getirmeyi değil, işçi ücretlerini ve istihdam kazanımlarını da azaltmayı planlıyor.

Bu neoliberal Avrupa'yı ve Anayasa Anlaşması'nı yeniden başlatma yönündeki herhangi bir çabayı reddediyoruz; başka bir Avrupa için, feminist, ekolojist, açık bir Avrupa için, barışın, toplumsal adaletin, sürdürülebilir yaşamın, gıda egemenliğinin ve dayanışmanın, azınlık haklarına saygının Avrupa'sı, halkların kendi kaderlerini tayin ettiği bir Avrupa için mücadele ediyoruz.

Doğu ve Batı Avrupa'da muhaliflerin sorgulanmasını ve taciz edilmesini, küreselleşme

karşıtlarının ve diğer ilerici hareketlerin kriminalize edilmesini kınıyoruz.

Doğu ve Batı'daki hareketler arasında daha iyi bir koordinasyon yönünde bir adım daha atarak, barış, daha çok iş ve sosyal güvenlik için mücadele kararlılığıyla Atina'daki Avrupa Sosyal Forumu'ndan ayrılıyor. ASF ağlarında geliştirdiğimiz ortak platformlardaki meselelere ilişkin, Avrupa çapındaki kampanyaları ve hareketleri yükselteceğiz.

Gelecek dönem için etkin bir strateji tanımlamak ve hareketlerimizi güçlendirip genişletmek adına çalışmalarımızı koordine etmemiz gerekmektedir.

ASF süreci çerçevesinde gelecek aylar boyunca atacağımız yeni ortak adımlara ilişkin hep birlikte karar vermek için, Avrupa'daki bütün hareketlere büyük bir tartışma başlatma çağrısı yapıyoruz.

Şimdiden gündemimizde bazı önemli etkinlikler var:

Irak ve Afganistan'dan askerlerin hemen çekilmesi için, İran'a yönelik yeni bir savaş tehdidine, Filistin'in işgaline, Avrupa'daki askeri üslere karşı, nükleere silahsızlanma için eylem yapacağız ve 23 - 30 Eylül 2006 tarihleri arasında bir haftalık eylem çağrısı yapıyoruz.

7 Ekim 2006'da, Avrupa'da tüm göçmenlerin koşulsuz olarak yasallaştırılması ve tüm göçmenlere eşit haklar verilmesi; dışlanmanın sona ermesi, sınır dışı edilmelerin sonlanması, Avrupa'da tüm mülteci kamplarının kapatılması için Avrupa ve Afrika çapında uluslararası eylem günü çağrısı yapıyoruz.

Kamu hizmetlerinin dağıtılması ve taşeronlaştırılmasına karşı ve sosyal haklar için gelecek aylar içinde yürüyeceğiz.

Ocak 2007'de, ASF Nayrob'de buluşacak. Afrikalı sosyal hareketlerin büyümesi dünya için çok önemli. Dünya Sosyal Forumu'nun inşası, Avrupa sömürsü ve neo-koloniyalizme karşı mücadele için bir fırsat olacaktır.

2007 Temmuz'unda, Avrupa Sendikalar Konseyi'nin bir toplantısı olacak ve bu yıl Temmuz ayında St. Petersburg'da yapılacak olan G8 zirvesinden sonraki G8 toplantısı da yine Temmuz 2007'de, Almanya Rostock'da yapılacak. Bizler bu olayları mücadelelerimizin ortaklaştırılması için bir fırsat olarak değerlendireceğiz.

